

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2013. június 6. *

„Mezőgazdaság — Kvótán felüli cukor uniós piacra bocsátásával és vámkontingens megnyitásával kapcsolatos különleges intézkedések — Megsemmisítés iránti kereset — Végrehajtási intézkedéseket tartalmazó rendeleti jellegű jogi aktus — A személyében való érintettség hiánya — Elfogadhatatlanság — Kártérítési kereset”

A T-279/11. sz. ügyben,

a **T & L Sugars Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság]),

a **Sidul Açúcares, Unipessoal L^{da}** (székhelye: Santa Iria de Azóia [Portugália])

(képviselik őket: D. Waelbroeck avocat és D. Slater solicitor)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik kezdetben: P. Rossi és A. Demeneix, később: M. Rossi, A. Demeneix és N. Donnelly, végül: M. Rossi és P. Ondrůšek, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

az **Európai Unió Tanácsa** (képviselik: E. Sitbon és A. Westerhof Löfflerová, meghatalmazotti minőségben)

és

a **Francia Köztársaság** (képviselik: G. de Bergues és C. Candat, meghatalmazotti minőségben)

beavatkozók,

az egyrészt a kvótán felüli cukor és izoglükóz 2010/2011-es gazdasági évben csökkentett többlettilletéssel történő uniós piacra bocsátásával kapcsolatos különleges intézkedések megállapításáról szóló, 2011. március 3-i 222/2011/EU bizottsági rendelet (HL L 60., 6. o.), a kvótán felüli cukornak az Unió piacán csökkentett többlettilletéssel történő eladása céljából rendelkezésre álló mennyiségei vonatkozásában alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról, a további kérelmek elutasításáról és a kérelmek benyújtási időszakának lezárásáról szóló, 2011. március 23-i 293/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 79. o., 8. o.), a 2010/2011-es gazdasági év tekintetében a cukor bizonyos mennyiségeire vonatkozó kivételes behozatali vámkontingens megnyitásáról szóló, 2011. március 28-i 302/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 81., 8. o.) és a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékek tekintetében 2011. április 1-je és 7. között kérelmezett behozatali engedélyek

* Az eljárás nyelve: angol.

kibocsátásakor alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról és az ilyen engedélyek iránti kérelmek benyújtásának felfüggesztéséről szóló, 2011. április 19-i 393/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 104., 39. o.) megsemmisítése iránti kérelem, másrészt az elszenvedett kár megtérítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, V. Vadalpalas (előadó) és K. O'Higgins bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. január 17-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- 1 A felperesek, a T & L Sugars Ltd és a Sidul Açúcares, Unipessoal Lda, az Európai Unióban letelepedett nádcukor-finomító vállalkozások. Az együttes termelési kapacitásuk az uniós nádcukor-finomító ipar hagyományos ellátási szükségletének hozzávetőleg a felét képviseli.
- 2 Az uniós piacon a cukorkínálat magában foglalja egyrészt az Unión belüli természetéből származó cukorrépa feldolgozása során, másrészt a harmadik országokból behozott nyers nádcukor finomítása során termelt cukrot, és a végtermék mindkét esetben kémiaiilag azonos. Az Unióból, azaz Franciaország tengerentúli megyéiből és az Azori-szigetektől származó nyers nádcukor az uniós cukortermelés kevesebb, mint 2%-át képviseli.
- 3 2011. március 3. és április 19. között az Európai Bizottság számos intézkedést fogadott el az uniós piacon a cukorkínálat növelésére, amely piacon ekkor hiány volt tapasztalható.
- 4 Ezeknek az intézkedéseknek az volt a céljuk, hogy lehetővé tegye egyrészt az uniós termelőknek a belső termelési kvótán felül korlátozott mennyiségű cukor, valamint izoglükóz forgalomba hozatalát, másrészt egy olyan vámkontingens bevezetését, amely minden érintett gazdasági szereplőnek lehetővé teszi korlátozott mennyiségű cukor behozatalát a behozatali vám felfüggesztése mellett.
- 5 Ezeket az intézkedéseket a következő jogi aktusok keretében fogadták el (a továbbiakban: megtámadott rendeletek):
 - a kvótán felüli cukor és izoglükóz 2010/2011-es gazdasági évben csökkentett többlettilletéssel történő uniós piacra bocsátásával kapcsolatos különleges intézkedések megállapításáról szóló, 2011. március 3-i 222/2011/EU bizottsági rendelet (HL L 60., 6. o.);
 - a kvótán felüli cukornak az Unió piacán csökkentett többlettilletéssel történő eladása céljából rendelkezésre álló mennyiségei vonatkozásában alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról, a további kérelmek elutasításáról és a kérelmek benyújtási időszakának lezárásáról szóló, 2011. március 23-i 293/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 79. o., 8. o.);
 - a 2010/2011-es gazdasági év tekintetében a cukor bizonyos mennyiségeire vonatkozó kivételes behozatali vámkontingens megnyitásáról szóló, 2011. március 28-i 302/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 81., 8. o.);

- a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékek tekintetében 2011. április 1-je és 7. között kérelmezett behozatali engedélyek kibocsátásakor alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról és az ilyen engedélyek iránti kérelmek benyújtásának felfüggesztéséről szóló, 2011. április 19-i 393/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet (HL L 104., 39. o.).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 6 A felperesek a Törvényszék Hivatalához 2011. május 30-án benyújtott keresetlevéllel előterjesztették a jelen keresetet.
- 7 A Törvényszék ötödik tanácsának elnöke a 2011. október 20-i végzésével engedélyezte, hogy az Európai Unió Tanácsa és a Francia Köztársaság a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében beavatkozzon az eljárásba. Mivel a felperesek kérelmezték, hogy az eljárási iratokat a beavatkozók vonatkozásában bizalmasan kezeljék, ezen iratok közül csak a nem bizalmas változatokat közölték a beavatkozókkal.
- 8 2011. október 26-án a Bizottság külön beadványban elfogadhatatlansági kifogást terjesztett elő.
- 9 Egyrészt az RAR társaságok – Refinerias de açúcar reunidas, SA, DAI – Sociedade de desenvolvimento agro-industrial, SA, Gruppo SFIR SpA és az SFIR Raffineria di Brindisi SpA, valamint másrészt a Comité européen des fabricants de sucre (Cukortermelők Európai Bizottsága) beavatkozás iránti kérelmeket terjesztettek elő a felperesek, illetőleg a Bizottság kérelmeinek támogatása érdekében. Az e kérelmekre vonatkozó határozat meghozatalát a Törvényszék az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó határozat meghozataláig elhalasztotta.
- 10 A felperesek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeiket 2012. január 13-án nyújtották be. A Tanács és a Francia Köztársaság a kereset elfogadhatóságának kérdésére korlátozó beavatkozási beadványaikat 2012. április 10-én, illetőleg 16-án nyújtották be. A Bizottság és a felperesek a beavatkozási beadványokra vonatkozó észrevételeiket 2012. május 22-én, illetőleg június 18-án nyújtották be.
- 11 Az előadó bíró jelentése alapján a Törvényszék úgy határozott, hogy megnyitja a szóbeli szakaszt, és a Törvényszék eljárási szabályzatának 64. cikkében előírt pervezető intézkedések keretében írásban kérdést intézett a felekhez. A felek a megállapított határidőn belül válaszoltak ezekre a kérdésekre.
- 12 A 2013. január 17-i tárgyaláson meghallgatásra kerültek a felek szóbeli előterjesztései és a Törvényszék kérdéseire adott válaszaik.
- 13 A felperesek keresetlevelükben azt kérik, hogy a Törvényszék:
 - semmisítse meg a megtámadott rendeleteket;
 - másodlagosan, nyilvánítsa jogellenesnek a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) (HL L 299., 1. o.) 186. cikke a) pontjának és 187. cikkének rendelkezéseit, és semmisítse meg a megtámadott rendeleteket, amennyiben azoknak közvetlenül vagy közvetve ezek a rendelkezések képezik a jogalapját;
 - kötelezze a Bizottság által képviselt Uniót a felperesek által annak következtében elszenvedett kár megtérítésére, hogy a Bizottság megsértette jogi kötelezettségeit, és a 2009. október 1-je és 2011. március 31-e közötti időszakra vonatkozó kártérítést 35,485,746 euró és az ezen időpont után a

felperesek által elszenvedett veszteségek összegében állapítsa meg, vagy olyan más összegben, amely tükrözi a felperesek részéről felmerült, vagy a jövőben felmerülő azon károkat, amelyekre a későbbiekben ezen eljárás során hivatkoznak;

- kötelezze az alperest a Törvényszék ítéletének időpontjától a tényleges kifizetésig terjedő időszak tekintetében a fizetendő tőke utáni kamat megfizetésére, amelynek mértéke a tárgyidőszakban az Európai Központi Bank által a fő refinanszírozási műveletekre vonatkozóan meghatározott kamatláb plusz két százalékpont, vagy a Törvényszék által meghatározott bármely egyéb mérték;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 14 Egyébiránt a keresetlevél 174–180. pontjából kitűnik, hogy a felperesek – jóllehet pusztán „elővigyázatosságból”, arra az esetre, ha a 222/2011 rendelettel, illetőleg a 302/2011 végrehajtási rendelettel szembeni keresetet a Törvényszék nem tartaná elfogadhatónak – jogellenességi kifogást is emelnek e rendeletekkel szemben.
- 15 A felperesek az elfogadhatatlansági kifogásra vonatkozó észrevételeikben azt kérik, hogy a Törvényszék,
- a megsemmisítés iránti keresetet illetően:
 - a Bizottsághoz benyújtott „Elfogadhatatlansági kifogás” elnevezésű eljárási iratot kezelje ellenkérelemként, és vonja le az ezen újraminősítésből adódó eljárási következtetéseket;
 - másodlagosan, utasítsa el ezt az eljárási iratot mint elfogadhatatlant, Törvényszék eljárási szabályzata 114. cikke 1. §-ának megsértése miatt;
 - mindenképpen utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást mint megalapozatlant;
 - nyilvánítsa a keresetet elfogadhatónak és megalapozottnak;
 - másodlagosan adjon helyt a 1234/2007 rendelet 186. cikke a) pontjával és 187. cikkével szembeni jogellenességi kifogásnak, és helyezze hatályon kívül a megtámadott rendelkezéseket amennyiben azoknak közvetlenül vagy közvetve ezek a rendelkezések képezik a jogalapját;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
 - a kártérítési keresetet illetően:
 - hozzon mulasztási ítéletet;
 - másodlagosan, utasítsa el az elfogadhatatlansági kifogást mint megalapozatlant;
 - adjon helyt a kártérítés iránti kérelemnek, a követelt összeg utáni kamatokra vonatkozó kérelmet is beleértve;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.
- 16 A Tanács és a Francia Köztársaság által támogatott Bizottság az elfogadhatatlansági kifogásban kéri, hogy a Törvényszék:
- a keresetet mint elfogadhatatlant utasítsa el;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 17 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. és 4. §-a értelmében, ha a fél külön beadványban kéri, hogy a Törvényszék döntsön az elfogadhatatlanság tárgyában, a Törvényszék érdemben dönt a kérelemről, vagy úgy határoz, hogy arról az eljárást befejező határozatban dönt.
- 18 A jelen esetben a Törvényszék úgy határozott, hogy az ügy érdemét nem érintve dönt a Bizottság által benyújtott elfogadhatatlansági kifogás tárgyában.
- 19 Előzetesen határozni kell a felperes arra irányuló kérelméről, hogy a Törvényszék a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogást mint elfogadhatatlant utasítsa el, és hozzon mulasztási határozatot.

Az elfogadhatóságról és az elfogadhatatlansági kifogásról

- 20 A felperesek vitatják a Bizottság által az eljárási szabályzat 114. cikke alapján előterjesztett kérelem elfogadhatóságát azt állítva egyrészt, hogy ez a kérelem valójában ellenkérelemnek minősül, másrészt hogy az elfogadhatatlan, amennyiben sérti az eljárási szabályzat a 114. cikkének 1. §-át.
- 21 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a alapján, ha a fél külön beadványban kérheti, hogy a Törvényszék az ügy érdemét nem érintve döntsön az elfogadhatatlanság kérdése tárgyában. A beadványnak tartalmaznia kell a felhozott ténybeli és jogi alapokat, a kérelmeket és – mellékletként – az ezek alátámasztására szolgáló iratokat.
- 22 Meg kell jegyezni, hogy a jelen esetben a Bizottság külön iratban nyújtotta be a beadványát, amely az alperes kérelmét és azt alátámasztó jogalapokat tartalmazza. Egyébiránt ezen kérelem elnevezése „Elfogadhatatlansági kifogás”, és az egyértelműen hivatkozik az eljárási szabályzat 114. cikkére.
- 23 Noha lehetséges, hogy a Bizottság bizonyos érvei a jogvita érdemére vonatkoznak, amint azt a felperesek állítják, ez a megállapítás nem érintheti a kereset elfogadhatatlanságára irányuló kérelmek alátámasztására hivatkozott jogalapok megfelelő jellegét.
- 24 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy az elfogadhatatlansági kifogás megfelel az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-ában meghatározott érveknek, így az elfogadható.

A mulasztási határozat iránti kérelemről

- 25 A felperesek úgy érvelnek, hogy a Bizottság által előterjesztett elfogadhatatlansági kifogás csak a megsemmisítés iránti keresetre vonatkozik, a kártérítési keresetre azonban nem. A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság a kártérítés iránti kérelmeiket illetően nem terjesztett elő választ a beadványukban foglaltakra, és kéri, hogy a Törvényszék hozzon mulasztási ítéletet az utóbbiakról.
- 26 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az eljárási szabályzat 122. cikkének 1. §-a szerint, ha az alperes ellenkérelmét elmulasztja az előírt formában és határidőn belül előterjeszteni, a felperes kérheti a Törvényszéktől, hogy a kérelmeinek adjon helyt.
- 27 A jelen esetben meg kell jegyezni, hogy a felperesek egyetlen keresetet terjesztettek elő, amely megsemmisítés iránti kérelmet és kártérítési kérelmet tartalmazott.
- 28 Az eljárási szabályzat 114. cikkének 1. §-a szerinti kérelmében, amelyet az előírt formában és határidőn belül terjesztett elő, a Bizottság azt kéri, hogy a keresetet teljes egészében nyilvánítsák elfogadhatatlannak.

- 29 E körülmények között, az eljárási szabályzat 114. cikkének 4. §-a szerint az eljárás csak akkor folytatódhat, ha a Törvényszék elutasítja a Bizottság kérelmét, vagy arról az eljárást befejező határozatban dönt.
- 30 Még ha feltételezzük is, amint azt a felperesek állítják, hogy a Bizottság semmilyen releváns érvet nem terjesztett elő a kártérítési kérelem elfogadhatóságát illetően, ez a megállapítás a kérelem megalapozottságának vizsgálatához tartozik, és nem jelentheti azt, hogy elmulasztottak az előírt formában választ előterjeszteni a keresetre.
- 31 Mivel a jelen esetben nem teljesültek az eljárási szabályzat 122. cikkének 1. §-ában foglalt feltételek a kártérítési kérelemről nem lehet mulasztási határozatot hozni.

A megsemmisítés iránti kereset elfogadhatóságáról

- 32 Az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése szerint „[b]ármely természetes vagy jogi személy az első és második bekezdésben említett feltételek mellett eljárást indíthat a neki címzett vagy az őt közvetlenül és személyében érintő jogi aktusok ellen, továbbá az őt közvetlenül érintő olyan rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, amelyek nem tartalmazznak végrehajtási intézkedéseket”.
- 33 A jelen esetben a felperesek a megtámadott rendeletekkel szembeni keresetőségi jogukat arra alapítják, hogy ezek a rendeletek őket közvetlenül érintő, rendeleti jellegű jogi aktusok, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket, illetve másodlagosan, hogy ezek az aktusok őket közvetlenül és személyükben érintik.
- 34 A Tanács és a Francia Köztársaság által támogatott Bizottság úgy érvel, hogy noha a megtámadott rendeletek rendeleti jellegű jogi aktusok, a felpereseket sem közvetlenül, sem személyükben nem érintik, ezenkívül azok végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után.
- 35 A Törvényszék szerint először az arra alapított elfogadhatatlansági kifogást kell megvizsgálni, hogy a megtámadott rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után, másodsor pedig azt, amelyet a személyes érintettség hiányára alapítottak

Az arra alapított elfogadhatatlansági kifogásról, hogy a megtámadott rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után

- 36 Meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendeletek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett rendeleti jellegű jogi aktusoknak minősülnek, mivel olyan általános hatályú jogi aktusok, amelyeket nem a rendes jogalkotási eljárás alapján vagy az EUMSZ 289. cikk (1)–(3) bekezdése szerinti különleges jogalkotási eljárás alapján fogadtak el (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-262/10. sz., *Microban International és Microban [Europe] kontra Bizottság* ügyben 2011. október 25-én hozott ítéletének [EBHT 2011., II-7697. o.] 21. pontját). Egyébiránt ezt a felek nem vitatják.
- 37 Ami azt a kérdést illeti, hogy a megtámadott rendeletek vonnak-e maguk után az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseket, emlékeztetni kell arra, hogy a szóban forgó jog aktusoknak egyrészt az a céljuk, hogy az uniós termelők számára lehetővé tegyék, hogy a kvótán felül korlátozott mennyiségű cukrot, valamint izoglükózt hozzanak forgalomba, másrészt hogy vámkontingenst vezessen be, amely valamennyi érintett gazdasági szereplő számára lehetővé teszi, hogy a behozatali vám felfüggesztése mellett korlátozott mennyiségű cukrot hozzon be.
- 38 Egyrészt, ami a kvótán felüli cukor piacra bocsátását illeti, a 222/2011 rendelet lehetővé teszi, hogy a kvótán felül forgalomba hozzanak 500 000 tonna fehércukor-egyenértékben kifejezett cukrot és 26 000 tonna izoglükózt a többletcukorra rendszerint alkalmazandó 500 euró/tonna helyett 0 euró/tonna illeték mellett.

- 39 A 222/2011 rendelet 2. cikkének (4) bekezdése előírja, hogy ezen rendkívüli mennyiség igénybevételéhez a termelőknek igazolást kell kérelmezniük annak a tagállamnak az illetékes hatóságánál, amelyben a vállalkozást jóváhagyták. Az említett rendelet 4. cikke értelmében ezek a hatóságok az ugyanezen rendeletben meghatározott szempontok alapján döntenek a kérelmek elfogadhatóságáról, majd értesítik a Bizottságot az elfogadható kérelmekről.
- 40 A 222/2011 rendelet 5. és 6. cikkéből kitűnik, hogy a kvótán felüli cukorra előírt mennyiség túllépése esetén a Bizottság megállapít egy odaítélési együtthatót a rendelkezésre álló mennyiség egységes felosztása érdekében, elutasítja a kérelmeket, amelyekről még nem kapott értesítést, és lezárja a kérelmek benyújtására rendelkezésre álló időszakot. A nemzeti hatóságok a rendelet mellékletében szereplő minta alapján minden héten kiállítják az illetékcsoökkentésre jogosító igazolásokat azon kérelmek vonatkozásában, amelyekről az előző héten küldtek értesítést Bizottságnak.
- 41 A 293/2011 végrehajtási rendelet 1. cikke értelmében a Bizottság 67,106224%-os mértékű odaítélési együtthatót határozott meg, amelyet a nemzeti hatóságoknak a 2011. március 14. és 2011. március 18. között benyújtott, és a Bizottságnak bejelentett mennyiségekre kell alkalmazniuk. Ezenkívül a Bizottság elutasította az ennél később benyújtott kérelmeket, és lezárta a kérelmek benyújtására rendelkezésre álló időszakot.
- 42 Másrészt, ami a kivételes behozatali vámkontingenst illeti, a 302/2011 végrehajtási rendelet szerint a cukorra vonatkozó behozatali vámok 2011. április 1-jétől 2011. szeptember 30-ig 300 000 tonna erejéig felfüggesztésre kerültek.
- 43 Az említett kontingens kezelését illetően a 302/2011 végrehajtási rendelet utalást tartalmaz a cukorágazatra vonatkozó egyes közösségi vámkontingensek megnyitásáról és kezeléséről szóló, 2009. szeptember 25-i 891/2009/EK bizottsági rendeletre (HL L 254., 82. o.; helyesbítés: HL 2011. L 102., 44. o.), amely pedig az importengedélyek rendszere alá tartozó mezőgazdasági termékek behozatali vámkontingenseinek kezelésére vonatkozó közös szabályok megállapításáról szóló, 2006. augusztus 31-i 1301/2006/EK bizottsági rendeletre (HL L 238., 13. o.), valamint a mezőgazdasági termékekre vonatkozó behozatali és kiviteli engedélyek és előzetes rögzítési igazolások rendszerének alkalmazására kialakított részletes közös szabályok megállapításáról szóló, 2008. április 23-i 376/2008/EK bizottsági rendeletre (kodifikált változat) (HL L 114., 3. o.; helyesbítés: HL 2008. L 302., 37. o.) hivatkozik.
- 44 Az 1301/2006 rendelet 5. és 6. cikke és a 376/2008 rendelet 12. cikke értelmében a kontingensek kezelése keretében a nemzeti hatóságok átveszik az engedély iránti kérelmeket, és ügyelnek az elfogadhatósági feltételek betartására. Ezt követően az 1301/2006 rendelet 7. és 11. cikke és a 891/2009 rendelet 8. és 9. cikke értelmében értesítik a Bizottságot az átvett kérelmekről, a gazdasági szereplők számára kibocsátják a behozatali engedélyeket, és tájékoztatják a Bizottságot az odaítélt mennyiségekről.
- 45 A 393/2011 végrehajtási rendelet meghatározza az odaítélési együtthatót, amelynek mértéke 1,8053% a 2011. április 1-je és 7. között benyújtott, olyan behozatali engedély iránti kérelmek tekintetében, amelyek esetében a rendelkezésre álló mennyiséget túllépték, és felfüggeszti a további kérelmek benyújtását a 2010/2011-es gazdasági év végéig.
- 46 Ezen megállapítások fényében meg kell jegyezni, hogy a megtámadott rendeletekben előírt kivételes szabályozás alá tartozó cukor forgalomba hozatalára és behozatalára vonatkozó jog megszerzése érdekében az érintett gazdasági szereplőknek előzetesen kérelmet kell benyújtaniuk a nemzeti hatóságokhoz.
- 47 Ezenkívül az illetékcsoökkentésre jogosító igazolásokat, valamint a behozatali engedélyeket a nemzeti hatóságok bocsátják ki, amelyek ebben a tekintetben a 293/2011 és a 393/2011 végrehajtási rendeletben meghatározott odaítélési együtthatókat alkalmazzák.

- 48 Ebből következően a megtámadott rendeletek – mind azok, amelyek a kvótán felüli cukor forgalomba hozataláról szólnak, mind azok, amelyek a vámkontingensre vonatkoznak – a nemzeti hatóságok által előzetesen meghozott intézkedések nélkül nem fejthetnek ki joghatást az érintett gazdasági szereplők tekintetében.
- 49 A megtámadott rendeletekből egyébiránt az következik, hogy a nemzeti szinten meghozott intézkedéseknek határozati jellegük van, mivel a nemzeti hatóságok jogosultak a 222/2011 rendelet 2. cikkének (4) bekezdése értelmében a kérelmezők számára meghatározott formai feltételeket előírni, a 222/2011 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése és az 1301/2006 rendelet 6. cikke értelmében a kérelmek elfogadhatóságáról döntenek és a 222/2001 rendelet 6. cikke az 1301/2006 rendelet 7. cikke értelmében illetékcsoökkentésre jogosító igazolásokat, valamint behozatali engedélyeket kibocsátani.
- 50 A megtámadott rendeletek tehát nemzeti szinten hozott egyedi határozatokra alapoznak, amelyek hiányában nem befolyásolhatják az érintett természetes és jogi személyek jogi helyzetét.
- 51 Ennélfogva az említett rendeleteket nem lehet az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett, végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó jogi aktusoknak minősíteni.
- 52 Nem kérdőjelezheti meg ezt a megállapítást a felperesek azon érve, amellyel az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének célkitűzésére hivatkoznak, hangsúlyozva azt a tényt, hogy a nemzeti hatóságoknak egyáltalán nincs mérlegelési mozgásterük a megtámadott rendeletek végrehajtása során, mivel „pusztán mechanikus” szerepet, azaz „egyszerű postafiók” szerepét töltik be.
- 53 A Törvényszék ítélezési gyakorlatából kitűnik, hogy annak meghatározása céljából, hogy a megtámadott rendeleti jellegű jogi aktus von-e maga után az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett végrehajtási intézkedéseket, nem releváns az a kérdés, hogy ez az aktus hagy-e mérlegelési jogkört a végrehajtási intézkedések meghozatalára köteles nemzeti hatóságok számára (a Törvényszék T-379/11. sz., Hüttenwerke Krupp Mannesmann és társai kontra Bizottság ügyben 2012. június 4-én hozott végzésének [az EBHT-ban nem tették közzé] 51. pontja és a T-381/11. sz., Eurofer kontra Bizottság ügyben 2012. június 4-én hozott végzésének 59. pontja).
- 54 Noha a felperesek a fent hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben hozott ítéletre hivatkozva úgy érvelnek, hogy a szóban forgó végrehajtási intézkedések, nem „valódi”, hanem csupán „járulékos” intézkedések, rá kell mutatni, hogy a hivatkozott ítéletben szereplő körülmények eltérnek a jelen ügy tényállásától.
- 55 A fent hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 29. pontjában ugyanis a Törvényszék rámutatott, hogy a szóban forgó vegyi anyag forgalmazásának megtiltása egy meghatározott időponttól automatikus és kötelező jellegű, még akkor is, ha egy átmeneti időszak során a tagállamok jogosultak voltak végrehajtási intézkedések elfogadására. Mivel tehát a megtámadott jogi aktusban foglalt átmeneti időszak járulékos jellegű volt a jogvita tárgyát képező tilalomhoz képest, az említett időszak során hozott végrehajtási intézkedések nem kerültek figyelembevételre a tilalommal szembeni keresetösségi jog vizsgálata során.
- 56 Ezzel szemben a jelen esetben a megtámadott rendeletek – mivel azok a cukor forgalombahozatali, illetve behozatali jogát különösen kedvező feltételekkel határozzák meg – nem automatikus jellegűek, hanem esetükben szükség van olyan nemzeti intézkedések elfogadására, amelyek lehetővé teszik a joghatások kiváltását a magánszemélyek tekintetében.
- 57 Ennélfogva a fent hivatkozott Microban International és Microban (Europe) kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 29. pontjában szereplő megoldás nem ültethető át a jelen ügy körülményeire.

- 58 Továbbá, ami az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésének célkitűzését illeti, emlékeztetni kell arra, hogy az különösen annak lehetővé tételére irányul, hogy a természetes vagy jogi személyek keresetet indíthassanak az őket közvetlenül érintő, végrehajtási intézkedéseket maguk után nem vonó rendeleti jellegű jogi aktusok ellen, és így ki lehessen kerülni, azokat az eseteket, amelyekben az ilyen személyeknek jogsértést kelljen elkövetniük ahhoz, hogy a bíróság elé vihessék az ügyüket (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Eurofer-ügyben hozott végzés 60. pontját).
- 59 Ez a rendelkezés tehát az Európai Unió Alapjogi Chartájának 47. cikkében biztosított hatékony bírói jogvédelemhez való jogot biztosítja (HL 2010. C 83., 289. o.).
- 60 A jelen esetben a felperesek nem állítják azt, hogy a bírósághoz fordulás érdekében jogsértést kellett elkövetniük. Mindazonáltal rámutatnak arra, hogy a megtámadott rendeletek végrehajtása keretében hozott nemzeti intézkedések elleni keresetindítás lehetősége számukra legalábbis bizonytalan marad.
- 61 A felperesek úgy érvelnek, hogy a portugál jogban az „egyszerű végrehajtási aktusokat”, mint a nemzeti hatóság igazolás kiállítására vonatkozó határozatait csak az alap-jogiaktust nem érintő jogellenesség esetén lehet vitatni. A felperesek szerint a portugál jog tehát nem teszi lehetővé, hogy a uniós jogi aktus jogellenességére a nemzeti hatóságok által kiállított igazolás vitatása útján hivatkozzanak.
- 62 A felperesek ezenkívül úgy érvelnek, hogy nemzeti szinten nem jogosultak a 222/2011 és a 293/2011 rendelet végrehajtása érdekében hozott intézkedések vitatására, amelyeknek kizárólag az uniós cukortermelők a címzettjei. Olyan harmadik személyek javára kiállított igazolásokról van szó, amelyeket nem tesznek közzé, és amelyek bizalmas adatokat tartalmaznak, a felperesek tehát nem tudhatnak még a létezésükről sem, nem ismerhetik meg azok tartalmát sem, és így azt nem is vitathatják.
- 63 A Bizottság a Törvényszék által ebben a tárgyban hozzá intézett kérdésre adott válaszában – jelezvén, hogy nem tud egyértelmű választ adni – úgy véli, hogy a felperesek feltehetőleg nem jogosultak megtámadni a tagállamok által a 222/2011 és a 293/2011 rendeletek átültetése érdekében elfogadott végrehajtási intézkedéseket, mivel a kérdéses intézkedések nem vonatkoznak rájuk, és nem is érintik őket, tehát feltehetőleg nem tudnák bizonyítani, hogy azok megtámadásához megfelelő érdekük fűződik. A Bizottság mindazonáltal hozzáteszi, hogy az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében foglalt feltételeket illetően a kereset elfogadhatóságának vizsgálata céljából nincs relevanciája annak a kérdésnek, hogy valamely tagállam bírósága elismeri-e, vagy sem, valamely személy keresetösségi jogát attól függően, hogy az képes-e megfelelő eljáráshoz fűződő érdeket bizonyítani.
- 64 A Francia Köztársaság ebben a tekintetben úgy érvel, hogy a francia közigazgatási bíróságok számára a nemzeti hatóságok által a megtámadott rendeletek alapján elfogadott intézkedéseknek határozati jellegük van, tehát azok megtámadható jogi aktusoknak minősülnek. Egyébiránt a határozat címzettjétől különböző személyek eljáráshoz fűződő érdekét illetően a Francia Köztársaság megjegyzi, hogy az esetleges felperesek eljáráshoz fűződő érdekét a francia közigazgatási bíróságok széles körben elismerik, például amikor valamely gazdasági szereplő vitatja az egyik versenytárs számára kedvező határozatot.
- 65 Ezen vitát illetően rá kell mutatni, hogy a jelen esetben nem lehet bizonyossággal megállapítani, hogy a felperesek rendelkeznek a nemzeti hatóságok által a megtámadott rendeletek végrehajtása keretében hozott intézkedések vitatását lehetővé tevő jogorvoslati lehetőséggel.
- 66 Egyrészt, eltérően bizonyos más területektől, így a vámügyi szabályozásétól (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-429/04. sz., Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ügyben 2008. július 9-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 43. pontját) az Unió másodlagos joga nem rendelkezik kifejezetten ilyen jogorvoslati lehetőségről a nemzeti szinten.

- 67 Másrészt, ami a nemzeti jogban szabályozott jogorvoslati lehetőségeket illeti, a felek észrevételei azt mutatják, hogy a tagállami jogok eltérnek egymástól a megtámadott rendeletek vitatását lehetővé tévő keresetindítás lehetőségét illetően.
- 68 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EUSZ 19. cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint a tagállamok megteremtik azokat a jogorvoslati lehetőségeket, amelyek az uniós jog által szabályozott területeken a hatékony jogvédelem biztosításához szükségesek.
- 69 Mindazonáltal az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdésében szereplő, a végrehajtási intézkedések hiányára vonatkozó feltétel Törvényszék általi alkalmazását nem lehet attól függővé tenni, hogy a tagállamok jogrendszerében fennáll-e a szóban forgó hatékony jogorvoslati lehetőség, amely lehetővé teszi a vitatott uniós jogi aktus érvényességének megkérdőjelezését.
- 70 Az ilyen rendszer ugyanis minden konkrét esetben azt követelné meg, hogy az uniós bíróság vizsgálja meg és értelmezze a nemzeti eljárási jogot, ami meghaladná az uniós jogi aktusok jogszerűségének felülvizsgálata keretében rá ruházott hatáskört (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-50/00. P. sz., Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben 2002. július 25-én hozott ítéletének [EBHT 2002., I-6677. o.] 43. pontját és a C-263/02. P. sz., Bizottság kontra Jégo-Quéré ügyben 2004. április 1-jén hozott ítéletének [EBHT 2004., I-3425. o.] 33. pontját).
- 71 Ezt a következtetést egyébiránt nem kérdőjelezheti meg a felpereseknek a hatékony bírói jogvédelemre vonatkozó érvelése, amelyben arra hivatkoznak, hogy a nemzeti szintű jogorvoslati lehetőség nyilvánvalóan nem lehet hatékony, mivel a tagállami bíróságoknak nincs hatáskörük döntenie az uniós jogi aktus jogellenességéről.
- 72 Az uniós bíróság ugyanis anélkül, hogy a hatáskörét túllépné – pontosan a hatékony bírói jogvédelem fényében –, nem értelmezheti akként azokat a feltételeket, amelyek szerint egy magánszemély egy rendelet ellen keresetet indíthat, hogy az a szóban forgó, a Szerződésben kifejezetten előírt feltételektől való eltéréshez vezessen (lásd ebben az értelemben a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 44. pontját és a fent hivatkozott Bizottság kontra Jégo-Quéré ügyben hozott ítélet 36. pontját).
- 73 Mindezen megfontolásokra tekintettel helyt kell adni az arra alapított elfogadhatatlansági kifogásnak, hogy a megtámadott rendeletek nem minősülnek az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése értelmében vett, olyan jogi aktusoknak, amelyek nem vonnak maguk után végrehajtási intézkedéseket.

A személyes érintettség hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogásról

- 74 A Bizottság úgy érvel, hogy megtámadott rendeletek olyan általános hatályú jogi aktusok, amelyek a felpereseket személyükben nem érintik.
- 75 A felperesek azt állítják, hogy a 0%-os vámtétellel történő cukorbehozatalra vonatkozó vámkontingenst illetően „legalábbis” az odaítélési együttható megállapításáról szóló 393/2011 végrehajtási rendelet személyükben érinti őket.
- 76 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint ahhoz, hogy valamely általános hatályú jogi aktus személyében érintsen egy, természetes vagy jogi személyt, az szükséges, hogy a jogi aktus, sajátos jellemzői vagy egy öt minden más személytől megkülönböztető ténybeli helyzet folytán vonatkozzon rá, és e ténynél fogva egy határozat címzettjéhez hasonló módon egyénítse őt (lásd ebben az értelemben a Bíróság 25/62. sz., Plaumann kontra Bizottság ügyben 1963. július 15-én hozott ítéletének [EBHT 1963., 197. o.] 223. pontját és a fent hivatkozott Unión de Pequeños Agricultores kontra Tanács ügyben hozott ítélet 36. pontját).

- 77 A jelen esetben meg kell állapítani, hogy a megtámadott rendeletek általánosan és elvont módon meghatározott személycsoportok felé fejtenek ki joghatásokat, mivel azok az Unió összes cukortermelőjére, illetőleg az összes cukorimportőrre vonatkoznak, és azok semmilyen módon nem határozzák meg egyénileg a felpereseket.
- 78 Ami a 222/2011, 293/2011 és 302/2011 rendeleteket illeti, a felperesek egyáltalán nem hoznak fel olyan érvet, amely bizonyíthatná, hogy ezek a rendeletek őket személyükben érintik.
- 79 Ami a 393/2011 végrehajtási rendeletet illeti, a felperesek úgy érvelnek, hogy az a gazdasági szereplőknek egy zárt kategóriáját érinti, mivel meghatározza az odaítélési együtthatót annak érdekében, hogy kizárólag azon importőrök között tegye lehetővé a vámkontingens felosztását, amelyek a kérelmeiket 2011. április 1-je és 7. között nyújtották be. Az érintett személyek száma tehát a rendelet elfogadásának időpontjában meghatározott volt.
- 80 Meg kell jegyezni, hogy a 2011. április 19-én elfogadott 393/2011 végrehajtási rendelet megállapítja az odaítélési együtthatót, amely kizárólag a 2011. április 1-je és 7. között benyújtott engedély iránti kérelmekre alkalmazandó.
- 81 Ez a rendelet tehát az elfogadása időpontjában meghatározott számú gazdasági szereplőre vonatkozik, és ez szám már nem emelkedhet. Egyébiránt az nem vitatott, hogy a felperesek e két időpont között nyújtották be a kérelmeiket, és az érintett gazdasági szereplők csoportjához tartoznak.
- 82 Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy ha a megtámadott jogi aktus annak elfogadásakor azonosított vagy azonosítható személyek csoportját érinti a csoport tagjaira jellemző szempontok alapján, e személyeket e jogi aktus személyükben érintheti, amennyiben a gazdasági szereplők egy szűk köréhez tartoznak (a Bíróság C-182/03. és C-217/03. sz., Belgium és Forum 187 kontra Bizottság egyesített ügyekben 2006. június 22-én hozott ítéletének [EBHT 2006., I-5479. o.] 60. pontja; lásd ebben az értelemben a Bíróság C-152/88., Sofrimport kontra Bizottság ügyben 1990. június 26-án hozott ítéletének [EBHT 1990., I-2477. o.] 11. pontját).
- 83 Mindazonáltal az az egyszerű lehetőség, hogy a vitatott intézkedés elfogadása időpontjában többé-kevésbé pontosan meghatározzák azon jogalanyok számát, sőt kilétét is, akik tekintetében egy intézkedés alkalmazandó, semmiképpen sem jelenti azt, hogy e jogalanyokat ezen intézkedés által személyükben érintettnek kell tekinteni, ha megállapítást nyer, hogy e személyi hatály a szóban forgó jogi aktus által meghatározott, objektív jogi vagy ténybeli helyzeten alapul (a Bíróság C-276/93. sz., Chiquita Banana és társai kontra Tanács ügyben 1993. június 21-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3345. o.] 8. pontja és a C-352/99. P. sz., Eridania és társai kontra Tanács ügyben 2001. június 28-án hozott végzésének [EBHT 2001., I-5037. o.] 59. pontja).
- 84 Így különösen, amennyiben a szűk kör a vitatott szabályozás által létrehozott rendszer természetéből következik, az e körhöz való tartozás az érintett személyt nem egyénítheti (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-482/93. sz., Weber kontra Bizottság ügyben 1996. július 10-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-609. o.] 65. és 66. pontját és a T-298/94. sz., Roquette Frères kontra Tanács ügyben 1996. november 7-én hozott ítéletének [EBHT 1996., II-1531. o.] 41. és 43. pontját).
- 85 A jelen esetben az odaítélési együttható megállapítását a 1301/2006 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése írja elő arra az esetre, ha azok a mennyiségek, amelyekre az engedély iránti kérelmek vonatkoznak meghaladják azt, ami rendelkezésre áll a vámkontingensben. Az e rendelkezés szerinti számítási módszerből kitűnik, hogy az együttható a rendelkezésre álló mennyiség és a kérelmezett mennyiség függvénye, figyelmen kívül hagyva az egyéni kérelmek tartalmát vagy a kérelmezők sajátos helyzetét.
- 86 Így a 393/2011 végrehajtási rendelet egységes odaítélési együtthatót állapít meg annak érdekében, hogy a vámkontingensre előírt korlátozott mennyiséget felossza az összes olyan gazdasági szereplő között, akik behozatali engedélyt nyújtottak be.

- 87 Ennélfogva ez a rendelet egy objektíve meghatározott jogi és ténybeli helyzet alapján érinti a kérelmezők jogi helyzetét.
- 88 Egyébiránt a rendelkezésre álló mennyiség felosztását lehetővé tévő egységes együtttható elfogadása nem lett volna lehetséges az érvényesen benyújtott kérelmek teljes számának ismerete nélkül. Ennélfogva a kérelmek benyújtását feltétlenül fel kellett függeszteni a megtámadott rendelet elfogadása előtt, a szűk kör létrejövetele tehát a 302/2011 rendelettel megállapított rendszer természetéből következik.
- 89 Ebből következik, hogy a megtámadott rendelet – objektív jellegéből adódóan – minden egyes felperest érint, mint engedély iránti kérelmet benyújtó termelőt, méghozzá a felfüggesztés előtt kérelmet benyújtó összes többi termelővel azonos módon. E körülmények között a valamely szűk körhöz való tartozás, amely egyébiránt a szóban forgó szabályozás természetéből következik, nem egyénítheti a felpereseket.
- 90 Ezenfelül, noha a felperesek azt állítják, hogy a helyzetük sajátos, tekintettel arra, hogy a Bizottság a megtámadott határozat elfogadása során köteles volt azt figyelembe venni, rá kell mutatni, hogy az ilyen kötelezettség fennállását nem bizonyították.
- 91 Egyrészt hatástalan az az érv, amelyet a felperesek a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 2006. február 20-i 318/2006/EK tanácsi rendelet (HL L 58., 1. o.) 26. cikke (2) bekezdésének rendelkezéseire kívánnak alapítani, mivel azt hatályon kívül helyezte a 1234/2007 rendelet, tehát az a tényállás megvalósulása idején már nem volt hatályos.
- 92 Másrészt, noha a felperesek az 1234/2007 rendelet 186. cikkének a) pontjára és 187. cikkére is hivatkoznak, amelyek többek között úgy rendelkeznek, hogy „[a] Bizottság megfelelő intézkedéseket hozhat [...] a cukor-[...] ágazat tekintetében, ha a szóban forgó termékek bármelyikének az ára a közösségi piacon jelentős mértékben emelkedik vagy csökken”, illetőleg hogy „[k]ülönösen, bizonyos mennyiségek tekintetében, részben vagy teljes egészében felfüggesztheti a behozatali vámokat”, meg kell jegyezni, hogy e rendelkezések szövegéből egyáltalán nem következik, hogy a 393/2011 végrehajtási rendelet elfogadása során a Bizottság köteles lett volna figyelembe venni a nádcukor-finomítók, vagy még inkább a felperesek helyzetét.
- 93 Végül a felperesek állításával ellentétben a 393/2011 rendeletet nem lehet egyedi határozatok sorának sem tekinteni, mivel az a gazdasági szereplők egy általános jelleggel, az egyéni kérelmek tartalmától és az egyes kérelmezők sajátos helyzetétől elvonatkoztatva meghatározott csoportjára vonatkozik.
- 94 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a felpereseket személyükben nem érintik a megtámadott rendeletek, és így különösen a 393/2011 végrehajtási rendelet sem.
- 95 A fentiek összességére tekintettel, mivel a megtámadott rendeletek végrehajtási intézkedéseket vonnak maguk után, és azok személyükben nem érintik a felpereseket, az e jogi aktusok elleni megsemmisítés iránti keresetet elfogadhatatlannak kell minősíteni anélkül, hogy szükség volna a közvetlen érintettség hiányára alapított elfogadhatatlansági kifogás vizsgálatára.
- 96 A felperesek által az 1234/2007 rendelet 186. cikkének a) pontjával és 187. cikkével, valamint a 222/2011 rendelettel és a 302/2011 rendelettel szemben másodlagosan előterjesztett jogellenességi kifogást illetően emlékeztetni kell arra, hogy az EUMSZ 277. cikk értelmében az általános hatályú jogi aktus alkalmazhatatlanságára történő hivatkozás lehetősége nem minősül önálló keresetességi jogalapnak, és azt elsődleges keresetesség hiányában nem lehet gyakorolni (lásd a Törvényszék T-194/95. sz., Area Cova és társai kontra Tanács ügyben 1999. július 8-án hozott ítélet [EBHT 1999., II-2271. o.] 78. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 97 Mivel a Törvényszék elfogadhatatlannak nyilvánította a megsemmisítés iránti keresetet, az e keresettel összefüggésben előterjesztett jogellenességi kifogást el kell utasítani.

A kártérítési kereset elfogadhatóságáról

- 98 Az elfogadhatatlansági kifogásból kitűnik, hogy a Bizottság azt kéri, hogy a keresetet teljes egészében nyilvánítsák elfogadhatatlannak.
- 99 A Bizottság a felperesek által hivatkozott károokra utalva egyébiránt azt állítja, hogy „ezek az indokok nem képezhetik az EUMSZ 263. cikk negyedik bekezdése [...] szerinti kereset tárgyát, mivel a kereset elfogadhatatlan”.
- 100 Ezenkívül a Bizottság a tárgyaláson kifejtette, hogy kéri a kártérítési kérelem elfogadhatatlanságának megállapítását, tekintettel arra, hogy az elválaszthatatlanul kapcsolódik a megtámadott rendeletek megsemmisítése iránti kérelemhez, ennél fogva nem önálló.
- 101 A felperesek rámutatnak, hogy a kártérítési kereset önálló jogorvoslati lehetőségnek minősül, annak sorsát tehát nem érinti, ha a megsemmisítés iránti kérelmet elfogadhatatlanság miatt elutasítják.
- 102 Emlékeztetni kell arra, hogy a kártérítési keresetet önálló jogorvoslati lehetőségként hozták létre, az a jogorvoslati rendszerben sajátos szerepet betöltő eljárás, amelynek alkalmazása a különleges jellegének megfelelő feltételektől függ (a Bíróság 5/71. sz., Zuckerfabrik Schöppenstedt kontra Tanács ügyben 1971. december 2-án hozott ítéletének [EBHT 1971., 975. o.] 3. pontja), ezért a megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlanná nyilvánításából nem következik automatikusan a kártérítési kereset elfogadhatatlanná nyilvánítása (a Bíróság 175/84. sz., Krohn Import-Export kontra Bizottság ügyben 1986. február 26-án hozott ítéletének [EBHT 1986., 753. o.] 32. pontja).
- 103 Ennek az elvnek az eljárással való visszaélés tilalma képezi a korlátját. A felperes a kártérítési kereset útján nem kísérelhet meg a jogi aktus megsemmisítéséhez hasonló eredményt elérni, amennyiben az ezen jogi aktus ellen irányuló megsemmisítés iránti kereset elfogadhatatlan (a Bíróság 59/65. sz., Schreckenbergek kontra Bizottság ügyben 1966. december 15-én hozott ítélete [EBHT 1966., 785., 797. o.]).
- 104 Ennél fogva a kártérítési kereset elfogadhatatlannak nyilvánítható, amennyiben az ugyanarra a jogellenességre irányul, mint azon megsemmisítés iránti kereset, amelyet a felperes elmulasztott megfelelő időben előterjeszteni, vagyoni célja pedig szintén megegyezik ez utóbbiával (lásd ebben az értelemben a Bíróság fent hivatkozott Krohn Import-Export kontra Bizottság ügyben hozott ítéletének 33. pontját és a C-310/97. P. sz., Bizottság kontra AssiDomän Kraft Products és társai ügyben 1999. szeptember 14-én hozott ítéletének [EBHT 1999., I-5363. o.] 59. pontját).
- 105 Márpedig a jelen esetben nincs szó erről a kivételes helyzetről, mivel a felperesek nem mulasztották el előterjeszteni a megsemmisítés iránti keresetüket, és a kártérítés iránti kérelmük egyébként sem ugyanarra a jogellenességre irányul, a vagyoni célja pedig nem egyezik meg a megsemmisítés iránti keresetével.
- 106 Egyrészt ugyanis kártérítési kérelmük keretében a felperesek nemcsak a megtámadott rendeletek jogellenességére hivatkoznak, hanem a jogbiztonság elvének, a bizalomvédelem elvének, a hátrányos megkülönböztetés tilalma elvének, az arányosság elvének, valamint a Bizottságot terhelő gondoskodási kötelezettségnek és a megfelelő ügyintézés elvének megsértésére is.
- 107 Másrészt a kártérítési kérelem azon kár megtérítésére irányul, amely az amiatt elszenvedett veszteségből és elmaradt haszonból áll, hogy a finomítók nem voltak képesek kielégíteni az ellátási szükségleteiket, és behozatali vámot kellett fizetniük. Márpedig e kár megtérítése nem esik egybe a megtámadott rendeletek megsemmisítése iránti kérelem céljaival.
- 108 E körülmények között a megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatatlansága nem járhat automatikusan a kártérítési kérelem elfogadhatatlanságával.

- 109 Egyébiránt a kártérítési kérelem tekintetében a Bizottság egyáltalán nem terjesztett elő önálló elfogadhatatlansági kifogást.
- 110 Mivel a Tanács a beavatkozási beadványában azt állítja, hogy a megsemmisítés iránti kérelem elfogadhatatlansága nyilvánvalóan megalapozatlanná teszi a kártérítési kérelmet, rá kell mutatni, hogy a Bizottság nem kérte az utóbbi kérelem megalapozatlanság miatti elutasítását. A Tanács mint beavatkozó által erre vonatkozóan előterjesztett önálló kérelem tehát elfogadhatatlan.
- 111 Ebből következően az elfogadhatatlansági kifogást a kártérítési kérelemre vonatkozó részében el kell utasítani.
- 112 Ebben a tekintetben, mivel két önálló jogorvoslatról van szó, elképzelhető, hogy a keresetet a megsemmisítés iránti kérelem tekintetében részben elfogadhatatlannak nyilvánítsák annak megállapítása mellett, hogy a kártérítési kérelem továbbra is fennáll (lásd ebben az értelemben a Bíróság C-257/93. sz., Van Parijs és társai kontra Tanács és Bizottság ügyben 1993. június 21-én hozott végzésének [EBHT 1993., I-3335. o.] 14. és 15. pontját).
- 113 A jelen esetben meg kell tehát állapítani, hogy az elszenvedett kár megtérítésére irányuló részében a kereset továbbra is fennáll.

A költségekről

- 114 Mivel az elszenvedett kár megtérítésére irányuló részében a kereset továbbra is fennáll, a költségekről jelenleg nem kell határozni.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet mint elfogadhatatlant elutasítja, amennyiben az a kvótán felüli cukor és izoglükóz 2010/2011-es gazdasági évben csökkentett többlettelletéssel történő uniós piacra bocsátásával kapcsolatos különleges intézkedések megállapításáról szóló, 2011. március 3-i 222/2011/EU bizottsági rendelet, a kvótán felüli cukornak az Unió piacán csökkentett többlettelletéssel történő eladása céljából rendelkezésre álló mennyiségei vonatkozásában alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról, a további kérelmek elutasításáról és a kérelmek benyújtási időszakának lezárásáról szóló, 2011. március 23-i 293/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet, a 2010/2011-es gazdasági év tekintetében a cukor bizonyos mennyiségeire vonatkozó kivételes behozatali vámkontingens megnyitására szóló, 2011. március 28-i 302/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet és a bizonyos vámkontingensek szerinti cukorágazati termékek tekintetében 2011. április 1-je és 7. között kérelmezett behozatali engedélyek kibocsátásakor alkalmazandó odaítélési együttható megállapításáról és az ilyen engedélyek iránti kérelmek benyújtásának felfüggesztéséről szóló, 2011. április 19-i 393/2011/EU bizottsági végrehajtási rendelet megsemmisítésére irányul.**
- 2) **A Törvényszék az elfogadhatatlansági kifogást a kártérítési kérelemre vonatkozó részében elutasítja.**
- 3) **A Törvényszék a költségekről jelenleg nem határoz.**

Papasavvas

Vadapalas

O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2013. június 6-i nyilvános ülésen.

Aláírások